

Mezara Koyanlara

– AyserÖZBAKIR · 21 Şubat 2010

Dilinde hak lisanı, elinde var kalemi
Bende bireyim deyen, insalara üzüldüm.
Bilgeyim ùlemayım, der yanılıtır âlemi
İnsanlığı mezara koyanlara üzüldüm...

Beşerin saflarına uygun adım giderler
Hiçbir şeyden habersiz, her şeyden pay isterler
Gereğini bilmeden sevgiden söz ederler
Tadamadan sevgiyi, doyanlara üzüldüm..

Biri var ömrü billâh yüreğinden aç kalmış
Biri var insanlığın hayâllerine dalmış,
Biri var her şeyini çorak iklime salmış
İnsanlık libasını soyanlara üzüldüm..

Atar tutar haybeden dili ıslak yerededir
Sözleri kendince mey, dudakları bâdedir.
İnsan olmakta cahil küstahlığı sâdedir
Söylenmemiş sözleri duyanlara üzüldüm..

Mevla yakın eyledi bu şahsın kendisini
Taklit eder gibiydi, cihan efendisini
Daha bastıramazken, bel civarı nefisini
Erdemliler yerine, sayanlara üzüldüm...

İnsan gibi giyinir insan gibi dolaşır
Eline kalem almış her olaya bulaşır,
Ezer iyi niyeti, hedefine ulaşır
İmam bilip ardına uyanlara üzüldüm

Ayser ÖZBAKIR